

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
CONSTANȚA

SERVICIUL SOLUȚIONARE CONTESTAȚII

H-dul Tomis Nr.51 Tel.-Fax 0241/70.80.83, E-mail:contestații@finante-ct.ro

DECIZIA nr.18 - 09.02.2005

privind soluționarea contestației formulate de
S.C.

înregistrată la D.G.F.P.Constanța sub nr.

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul
D.G.F.P.Constanța a fost sesizat de Direcția Regională Vamală -
Biroul Vamal Constanța prin adresa nr. -
înregistrată la D.G.F.P.Constanța sub nr. -
cererii de contestație depusă de S.C. - , asupra
sediul în Constanța, , unitate cu
Registrul CCIN Constanța sub nr. , înmatriculată la
CUI

Contestația a fost formulată împotriva Actului constatator
nr. - emis de reprezentanți din cadrul Biroului
Vamal Constanța, precum și a proceselor verbale înregistrate sub
nr. 1 privind calculul dobânzilor și penalităților
de întârziere.

Obiectul contestației îl reprezintă debitul în sumă totală de
lei, cu următoarea componență:

- lei - taxă pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi întârziere TVA;
- lei - penalități întârziere TVA;
- lei - comision vamal;
- lei - dobânzi întârziere comision vamal;
- lei - penalități întârziere comision vamal.

Contestația poartă semnăturile reprezentanților legali ai
S.C. Constanța, respectându-se astfel dispozițiile
art.175(1) lit.e) din Codul de procedură fiscală aprobat prin
Ordonanța Guvernului nr.92 - 24.12.2003 republicată, și a fost
depusă în termenul legal prevăzut la art.176(1) din același act
normativ.

Astfel, primită prin poștă la data de (confirmare
de primire existentă la dosar), înștiințarea de plată nr. -
în care sunt menționate atât debitele din Actul
constatator cât și din procesele verbale privind calculul
dobânzilor și penalităților, a fost atacată prin adresa nr.
, înregistrată la Biroul Vamal Constanța Port sub nr.

Constatând că în speță sunt întrunite și celelalte condiții
de procedură prevăzute de art.174, art.175, art.176 și art.178(1),
lit.a) din O.G.nr.92 - 24.12.2003 republicată privind Codul de
procedură fiscală, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul
D.G.F.P.Constanța are competența să soluționeze cauza și să
pronunțe soluția legală.

I.Prin contestația înregistrată la Biroul Vamal Constanța
Port sub nr. - , S.C. Constanța

demarează calea administrativă de atac împotriva Actului constatator nr. prin care se stabilesc în sarcina S.C. Constanța drepturi vamale datorate bugetului de stat, dar și împotriva proceselor verbale privind calculul dobânzilor și penalităților de întârziere aferente acestor sume.

Precizând că debitul contestat are valoarea de lei - taxe vamale și lei - dobânzi și penalități de întârziere, în susținerea contestației sale S.C. Constanța prezintă următoarele argumente:

I.Referitor la cantitatea de to marfă declarată la autoritatea vamală, dar nevămuită și nelivrată care nu se află nici în silozurile S.C - Constanța

-controalele efectuate în luna de către inspectorii Direcției Regionale Vamale s-au finalizat prin încheierea următoarelor note de constatare: nr. nr. și nr. Concluzia organelor de control este că din gestiunea S.C. lipsește o cantitate de to marfă declarată (grâu), nevămuită și nelivrată;

-în temeiul art.386(1) lit.e) din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal, organele vamale au încadrat fapta ca fiind contravenție și au aplicat amendă în sumă în sumă de lei, încheind în acest sens procesul-verbal de sancționare a contravențiilor nr. act împotriva căruia a fost de asemenea formulată plângere și a cărei legalitate urmează să fie verificată de instanță;

-așa cum au reținut și inspectorii vamali prin Nota de constatare nr. cele cinci nava avute în vedere au fost operate în baza aceluiași contract de prestări servicii portuare nr. încheiat între S.C. și

Elveția, proprietarul inițial al grâului de panificație de origine Rusia în discuție;

-potrivit art.19 din contractul nr. părțile au convenit ca la operarea mărfurilor cerealiere, să se aplice pierderi tehnologice în limita cărora cantitatea livrată beneficiarilor poate fi diminuată fără a se reține vreo culpă în sarcina S.C., deoarece procesul tehnologic pe care îl presupune încărcarea, descărcarea și depozitarea mărfurilor în vrac, mai ales celor care conțin pleavă, implică pierderi;

-legiuitorul a stabilit prin art.1(1) din H.G.nr.111/2002 că pentru acest gen de pierderi nu se datorează drepturi de import și au fost stabilite în acest sens procente maxime admise ca pierderi tehnologice, respectiv pentru grâu 1% pentru fiecare manipulare și 0,5% pentru depozitare;

-S.C. precizează că actul normativ invocat prevede de asemenea ca procentele de pierderi tehnologice să fie specificate în declarația vamală, pentru ca pierderea tehnologică să nu fie luată în calcul la aplicarea tarifului vamal de import;

-susținând că responsabil de modul în care au fost întocmite declarațiile vamale este agentul Constanța, agentul mărfii și al navei, care nu a comunicat declarantului vamal informațiile necesare referitoare la pierderile tehnologice, petenta încearcă să justifice de ce declarațiile vamale privind livrarea grâului în cauză, nu au

înscrisă cantitatea de marfă reprezentând pierdere tehnologică și susține că a livrat în totalitate marfa recepționată;

-certificatul de draft nu permite stabilirea cu exactitate a cantității de marfă, citirea corectă a acestuia făcându-se prin aplicarea unei marje de eroare de 2cm plus/minus, ori în cazul celor 5 nave stabilirea cantității de marfă la recepție a fost făcută tocmai prin draft survey;

-petenta susține că, aplicând procentul de 2% la cele aproximativ tone grâu care au făcut obiectul celor cinci nave (7 voiaje) avute în vedere, rezultă o altă pierdere admisă de to., pe lângă pierderile reglementate prin H.G. nr.111/2002;

Așadar în baza celor prezentate, petenta susține că lipsa constatată de Biroul Vamal nu-i este imputabilă, fiind rezultatul unei erori făcute de declarantul vamal care nu a avut toate datele de la agentul mărfii și a navei -

Petenta apreciază că, în cazul în care vor fi considerate nefondate apărările sale, iar contestația va fi respinsă, va fi nevoită să cheme în garanție agentul

Constanța, singurul vinovat de situația creată;

II.Referitor la solicitarea în subsidiar privind scăderea din gestiune a mancoului (pierdere prilejuită de transportul mărfurilor) de 0,5% prevăzut în contractul nr.

S.C. S.A. Constanța solicită în subsidiar, că în cazul în care la analiză pe fond a cauzei se va reține legalitatea actului constatator și a proceselor verbale de calcul a dobânzilor de întârziere, să se aibă în vedere că la cuantificarea lipsei de marfă din gestiune nu s-a ținut seamă nici măcar de mancoul de 0,5% prevăzută în contractul nr

În susținerea acestei solicitări, petenta invocă următoarele:
-prin adresa nr. înregistrată la Biroul

Vamal sub nr. S.C. a solicitat scăderea din gestiune a cantității de to reprezentând mancou prevăzut în contractul menționat;

-având în vedere art.19 din contract, rezultă că pierderea tehnologică care este reglementată este de to.;

-petenta susține ca măcar această cantitate să fie acceptată, deoarece reprezintă o realitate incontestabilă, fiind imposibil ca în urma operațiunilor succesive de manipulare, depozitare a grâului să fie livrată aceeași cantitate.

Finalul contestației cuprinde solicitarea de admitere a contestației și să se dispună anularea Actului constatator nr. , a proceselor-verbale privind calculul dobânzilor și a penalităților de întârziere, precum și a înștiințării de plată emisă în acest sens.

În cazul în care se va respinge prima teză, petenta solicită admiterea tezei prezentată în subsidiar, precum și să se dispună scăderea din cantitatea totală constatată lipsă, a cantității de to grâu, cu consecința recalculării taxelor vamale datorate, taxei pe valoarea adăugată, precum și a dobânzilor și penalităților de întârziere aferente.

II.Prin Actul constatator nr. atacat, Biroul Vamal Constanța a stabilit drepturi vamale datorate bugetului de

stat de către S.C. Constanța, având ca bază de calcul suma de lei reprezentând contravaloarea a kg grâu pentru panificație origine Federația Rusă.

Motivul calculării l-a constituit dispozițiile art.145 din Legea nr.141 - 24.07.2001 privind Codul vamal al României și cap.2, pct.39 din Decizia D.G.V. nr.

Organul vamal a avut în vedere la întocmirea actului atacat Nota de constatare nr. - , adresa nr. - , adresa - , adresa nr. - , adresa nr. - și adresa nr. -

Valoarea în vamă a fost stabilită luând în considerare prețul înscris în factura comercială nr. - aferentă Declarației Vamale de Import nr.I - , la un curs de schimb al dolarului la data de de lei/USD.

Organul vamal consemnează în actul atacat faptul că constatarea lipsei din gestiune a marfii pentru care au calculate drepturi vamale, s-a făcut la

Potrivit pct.IV din Actul constatator nr. , în sarcina S.C. Constanța au fost stabilite următoarele drepturi vamale datorate bugetului de stat:

- lei - comision vamal;
- lei - taxă pe valoarea adăugată.

Pentru neplata în termenul legal a acestora, prin **Procesul-verbal nr. și Procesul-verbal nr.** au fost calculate accesorii, respectiv:

- lei - dobânzi întârziere TVA;
- lei - penalități întârziere TVA;
- lei - dobânzi întârziere comision vamal;
- lei - penalități întârziere comision vamal.

III. Având în vedere constatările organelor vamale, motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei și dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea stabilirii de drepturi vamale de import în sarcina S.C.

Constanța, pentru diferența cantitativă de marfă rezultată față de cantitatea efectiv livrată, respectiv pentru kg grâu, în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca aceasta să fie considerată pierdere tehnologică în sensul H.G. nr.111 - 07.02.2002, act aplicabil speței.

În fapt, în baza contractului comercial de prestări servicii portuare nr. încheiat între S.C. , în calitate de prestator de servicii și din Elveția, în calitate de beneficiar și proprietar al mărfurilor (cereale, boabe soia, șroturi și zahăr brut - în vrac), petenta a efectuat operațiuni de descărcare, depozitare, încărcare, pentru grâu panificație de origine Rusia.

La data de , S.C. Constanța a depus cererea de intrare în operațiune nr prin care a declarat autorității vamale, depozitarea în silozurile sale din incinta Port Constanța a cantității de kg grâu vrac, descărcată din nava , voiaj 2.

Conform registrului de evidență a bunurilor de import, pentru marfa descărcată din această navă, s-au depus următoarele declarații vamale:

-D.V.I. nr.I - , pentru cantitatea de kg grâu vrac, și

-D.V.T.Z. nr. - pentru cantitatea de kg grâu vrac.

Organul vamal a stabilit că diferența cantitativă de kg grâu vrac înregistrată la poziția , figurează ca marfă nevămută, iar controalele efectuate la depozitul S.C. Constanța, au stabilit că această marfă nu se află nici în depozitul operatorului portuar.

Urmare acestei situații, s-a solicitat ca S.C. Constanța să justifice diferența de grâu de panificație de kg.

Deoarece această problemă nu a fost clarificată prin corespondența purtată între petentă și organele vamale, Serviciul de Supraveghere Vamală a efectuat un control la sediul societății. Potrivit adresei nr. se stabilește faptul că

kg grâu vrac nu se mai află în depozitul S.C. Constanța, motiv pentru care s-a solicitat regularizarea datoriei vamale, prin întocmirea unui act constatator.

Pentru o documentare mai aprofundată a cauzei, organele vamale au avut în vedere un număr de 5 nave, care au efectuat în total 7 voiaje (m/n : două voiaje, m/n : două voiaje, m/n , m/n și m/n) - toate operate în baza aceluiași contract de prestări servicii portuare nr. -

Urmare verificării efectuate, a fost încheiată Nota de constatare înregistrată la petentă sub nr. , iar la Direcția Regională Vamală Constanța sub nr. Potrivit anexei nr.5 la acest document, la al doilea voiaj al navei , față de cantitatea de kg grâu panificație recepționată și depozitată în silozurile sale, S.C. a declarat organelor vamale o cantitate de grâu de kg, astfel:

- kg - D.V.I. nr.I - (titular regim vamal - Cereal Com);
- kg - DVTz. nr. - (titular regim vamal - Bosnia Herțegovina).

Diferența de kg grâu apare ca marfă care nu a fost vamuită, nu mai există în silozurile S.C. Constanța, dar nici nu este menționată pe cele două declarații vamale prin care a fost livrat grâul de pe m/n , ca fiind pierderi tehnologice înregistrate la depozitarea și manipularea grâului, așa cum susține petenta.

Prin Actul constatator nr. organul vamal a constituit în sarcina S.C. S.A. Constanța drepturi vamale aferente cantității de kg grâu care nu a putut fi justificată, iar prin procesele verbale nr. , au fost calculate accesoriile pentru plata cu întârziere a acestora.

Debitele astfel stabilite în sumă totală de lei (lei - TVA, lei - dobânzi întârziere TVA, lei - penalități întârziere TVA, lei - comision vamal, lei - dobânzi întârziere și lei

- penalități întârziere comision vamal), au fost contestate de către S.C.

În susținerea contestației sale, petenta a invocat faptul că, marfa pentru care au fost stabilite drepturi vamale reprezintă pierderi datorate depozitării, manipulării grâului.

S.C. Constanța solicită ca la cele aproximativ tone grâu avute în vedere la verificarea efectuată, să fie admise pierderi tehnologice astfel:

-2,5% - procent admis prin H.G. nr.111/2002 (două manipulări + o depozitare),

sau, făcând "**abstracție**" de prevederile H.G. nr.111/2002, petenta solicită recunoașterea pierderii tehnologice de 2,0% - marjă de eroare la marfa recepționată pe bază de draft survey.

Petenta susține că dacă aceste pierderi nu vor fi reținute ca fiind legale, să fie acceptată în subsidiar pierderea tehnologică de 0,5% prevăzută în contractul nr.

În drept, în cazul transportului de mărfuri solide și lichide, în vrac, cu nave maritime și fluviale, legiuitorul a aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.111 - 07.02.2002, procente maxime ca pierderi tehnologice datorate manipulării și depozitării marfurilor în porturile maritime și fluviale românești sau în puncte izolate, în afara acestora.

Potrivit art.2 din acest act normativ:

"(1) Pentru cantitățile de mărfuri care reprezintă **pierderi tehnologice rezultate din operațiunile prevăzute la art.1, acceptate de părțile contractante sau de către reprezentanții acestora și care se încadrează în procentele prevăzute în anexă, nu se datorează drepturi de import.**

(2) **Procentele de pierderi tehnologice acceptate de părțile contractante se vor specifica de importator, exportator sau reprezentanții acestora în declarația vamală în detaliu, iar cantitatea de marfă rezultată ca pierdere tehnologică, conform anexei, nu se va lua în calcul la aplicarea Tarifului vamal de import al României".**

Prin actul normativ sunt stabilite așadar **condițiile care trebuiesc îndeplinite cumulativ**, pentru ca diferențele constatate la depozitare și manipularea mărfurilor, să fie considerate pierderi tehnologice care nu vor fi luate în calcul la aplicarea Tarifului vamal de import al României, respectiv:

-să fie acceptate de părțile contractante,

-să se încadreze în procentele din anexă

și

-să fie specificate în declarația vamală.

În speță, pierderile tehnologice invocate de petentă în susținerea contestației sale, nu se încadrează în actul normativ aplicabil speței, respectiv H.G. nr.111/2002 privind stabilirea procentelor maxime admise ca pierderi tehnologice în timpul manipulării și depozitării mărfurilor solide și lichide, în vrac, în porturile maritime și fluviale românești.

Dosarul cauzei conține Contractul economic pentru prestări servicii portuare nr. , încheiat între S.C. în calitate de prestator servicii și

A.G. din Elveția, în calitate de beneficiar al serviciilor și proprietar inițial al mărfurilor. Obiectul contractului îl constituie transbordul indirect al mărfurilor, depozitarea

acestora în , transbordul direct și operațiuni conexe depozitării cerealelor, soia boabe, semințe oleaginoase, floarea-soarelui, zahăr brut - în vrac.

Chiar dacă la art.19 din acest contract, părțile stabilesc că prestatorul garantează operarea prestărilor de servicii portuare prin cu încadrarea într-o pierdere tehnologică de max. 0,5%, S.C. Constanța nu dovedește că marfa care se încadrează în acest procent, este evidențiată în declarațiile vamale privind livrarea grâului.

Petenta justifică "eroarea materială" a cazului, respectiv faptul că în declarațiile vamale nu au fost evidențiate pierderile tehnologice, prin invocarea agentului ca responsabil de modul în care au fost întocmite declarațiile vamale, dar această justificare nu poate conduce la soluționarea favorabilă a cauzei.

De altfel, petenta însăși apreciază în contestație că în cazul în care contestația nu va fi admisă, va chema în garanție agentul Constanța, care avea obligația să comunice declarantului vamal, toate informațiile referitoare la pierderile tehnologice negociate în contract.

Nu poate fi acceptată în soluționarea favorabilă a cauzei susținerea petentei cu privire la faptul că, sub o formă sau alta a înregistrat mancoură (pierdere la o marfă cu prilejul transportului), atâta vreme cât nu a respectat toate condițiile impuse de actul normativ aplicabil, și anume prevederile art.2 (2) din H.G.nr.111 - 07.02.2002.

Având în vedere cele prezentate, solicitările petentei de a admite pierderi tehnologice, nu pot fi reținute ca argumente în soluționarea favorabilă a contestației întrucât declarațiile vamale nu îndeplinesc condițiile impuse prin H.G. nr.111 - 07.02.2002.

Invocarea în contestație a H.G. nr.111/2002 și afirmația potrivit căreia " [...] dacă agentul ar fi comunicat declarantului vamal informațiile necesare, iar acesta ar fi consemnat în cuprinsul declarațiilor vamale datele despre pierderile tehnologice, organele vamale ar fi aplicat procentele legale la cantitatea recepționată și nu ar fi reieșit lipsurile constatate", confirmă calea legală care ar fi trebuit urmată, dar care nu a fost însă respectată.

În soluționarea speței, nu se poate face abstracție de prevederile H.G.nr.111/2002 așa cum se cere în subsidiar petenta, deoarece este tocmai actul normativ care reglementează pierderile tehnologice înregistrate în timpul manipulării și depozitării mărfurilor în porturile maritime și fluviale românești, pentru care nu se datorează drepturi de import.

Conform prevederilor art.76 (2) din H.G.nr.1114 - 09.11.2001 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României: "Pentru diferențele în minus dintre mărfurile și cantitățile efectiv descărcate de pe nave sau aeronave și mărfurile și cantitățile constatate la vămuirea efectivă în magazii sau pe cheiuri, gestionarul mărfurilor este obligat să achite drepturile de import".

Dispozitivul prezentei decizii va conține soluția de respingere a contestației formulate de S.C. Constanța împotriva Actului constatator nr. și a proceselor-verbale nr. privind calculul

accesoriilor, întrucât organele vamale au procedat în mod corect la stabilirea în sarcina acesteia a drepturilor de import și a accesoriilor, debite aferente diferenței de kg grâu panificație descărcată din - voiaj 2, declarată la autoritatea vamală, nevămută, nelivrată și care nu se află nici în silozurile operatorului (depozitarului) - S-C. Constanța.

Pentru considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor art.178(1), coroborate cu cele ale art.179 și 185(1) din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G.nr.92/2003, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată legal a contestației formulată de S.C. Constanța împotriva Actului constatator nr. și a proceselor verbale nr. privind calculul accesoriilor, respectiv pentru capătul de cerere în sumă totală de lei, din care:

- lei - taxă pe valoarea adăugată.
- lei - dobânzi întârziere TVA;
- lei - penalități întârziere TVA;
- lei - comision vamal;
- lei - dobânzi întârziere comision vamal;
- lei - penalități întârziere comision vamal.

Definitivă în sistemul căilor administrative de atac, prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Constanța, în termen de 30 zile de la comunicare, conform art.187 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin O.G.nr.92 - 24.12.2003 republicată.

DIRECTOR EXECUTIV,
VASILICA MIHAI